Sub reflector: RECUZITA SPORTIVĂ (I)

Practicarea sportului (de performanță sau în scop recreativ) necesită echipament adecvat, materiale specifice și un mare număr de accesorii. Atletul, fotbalistul, hocheistul, schiorul, canotorul, tenismanul utilizează în antrenamente și competiții un amplu inventar de echipament și materiale sportive specifice sau auxiliare. De existența, calitatea și prețul lor de cost depinde accesul coloanelor de tineri în perimetrul sportului, în general, și spre anumite specialități sportive, în particular. Există, de asemenea, multiple dovezi despre legătura condițională dintre calitatea echipamentelor și materialelor și însăși dimensiunea performanțelor, ameliorarea primului factor influențînd tehnica anumitor discipline și împingînd mai departe limita recordurilor. Săritura cu prăjina a fost revoluționată de apariția fibrelor sintetice. Rezultatele obținute în ciclism, canotaj, schi, bob, automobilism, tir și alte entități sportive în care aptitudinile și reflexele omului se contopesc, se prelungesc și se amplifică prin intermediul bicicletei, ambarcațiunii, armei sau mașinii, au evoluat, printre altele, în funcție de progresul tehnic obținut în realizarea acestora.

Perfecționarea continuă a metodelor de antrenament și îmbunătățirea neîntreruptă a calității echipamentului și materialului sportiv reprezintă căi de ridicare a performanțelor și recordurilor.

Cealaltă față a sportului, în sens de activitate fizică moderată, pentru recreere, combaterea sedentarismului și călire fizică, pretinde și ea un bogat sortiment de echipament și materiale auxiliare.

Această scurtă încercare de punere în temă prefigurează cîteva probleme de interes larg, quasi-general. Sînt satisfăcute necesitățile sportului, în general, prin actualele sortimente de echipament și materiale auxiliare? Rețeaua comercială recepționează cu fidelitate cererile solicitanților (cluburi, asociații, amatori de sport)? Ce preocupări manifestă diferitele ramuri ale industriei noastre pentru fabricarea acestui gen de produse, pentru lărgirea și diversificarea sortimentelor, pentru lansarea unor produse de calitate superioară? Cunosc forurile competente dinamica necesităților cantitative și calitative ale sportului de performanță, ale turismului și celorlalte activități sportive cu caracter recreativ? Există omogenitate de informații, de eforturi și de interese între comerț și industrie? Ce inerții mai dăinuie, ce satisfacții și ce surprize ne rezervă anul 1968? Toate aceste aspecte le-am discutat cu reprezentanți ai Ministerului Industriei Ușoare și ai Ministerului Comerțului Interior, tov. ION DUMITRESCU, DINU DRAGOMIR, NICOLAE LUPAN, TEODOR BĂDIC, NICOLAE HENEGARU.

ȘI ACUM, DE LA FAPTE LA CONCLUZII

În paralel cu dezvoltarea industriei ușoare din țara noastră a sporit și cantitatea articolelor pentru sport — turism-camping, calitatea unor produse s-a ameliorat, gama lor a devenit mai largă. Numai în anii 1966—1967, comerțul a oferit solicitanților peste 50 de produse noi, pentru 1968 fiind contractate încă vreo 30 de sortimente în premieră.

Expresia valorică a crescut an de an și va fi în 1968 de 2½ ori mai mare decît în 1965.

Echipamentul sportiv propriu-zis, precum și articolele de sport — turism — camping sînt produse de către diverse unități ale Ministerului Industriei Ușoare și UCECOM. De reținut că nu există întreprinderi profilate, specializate în producția materialelor sportive, ci doar niște secții izolate ce realizează un produs sau altul, fapt care, după cum vom vedea, limitează posibilitățile și plafonează calitatea prin lipsa unor tradiții și preocupări permanente, elemente hotărîtoare pentru calitatea și dinamica unei producții specifice. Pînă de curînd, ea nu beneficia de intervenția ordonatoare a unui for desemnat în exclusivitate. Existau și mai există încă niște paralelisme generatoare de confuzie, de nesincronizare. Recent, s-a înființat o direcție specială în cadrul Direcției generale a comerțului pentru produse textile-încălțăminte din cadrul Ministerului Industriei Ușoare, care va dirija un sector cu multe valențe pînă acum necercetate.

POFTIȚI PRIN MAGAZINELE CU ARTICOLE DE SPORT...

...din București, sau din provincie. Mai întîi, veți remarca numărul redus de unități, aspectul impropriu al localurilor, înghesuiala din rafturi, pe scurt inestetica interioarelor (cu excepția Brașovului și poate a Mediașului). După această primă impresie, să ne imaginăm că sînteți părinte și vreți să cumpărați copilului dumneavoastră un echipament complet de schi sau de turism. Nu va fi de loc simplu din două motive. Mai întîi, fiindcă nu există nicăieri un raion special destinat articolelor de sport pentru copii (nu mai vorbim de un magazin aparte) și atunci va trebui să colindați toate cele 3 unități comerciale ale Bucureștiului, sau 2—3 orașe din provincie, ca să achiziționați de aici bocanci, de dincolo pantaloni etc., iar, în al doilea rînd, veți constata lipsa unor articole de sport sau de turism pentru copii. Cum se explică ultima inadvertență? La noi, mărfurile pentru copii sînt, legiferat, mai ieftine, prin comparație cu cele pentru adulți. Avînd valoare mai mică, ele sînt socotite mai puțin rentabile de către întreprinderile producătoare. Ghidîndu-se după un criteriu unilateral, acestea dau piețel cantități mai reduse, unele articole fiind complet ignorate. Se preferă seriile de mărfuri pentru adulți, mai rentabile. Necesitățile copiilor în articole de sport nici nu sînt prea cunoscute, datorită aceleiași surse de dezinteres. De aceea, C.S.P.-ul intenționează să nominalizeze pe viitor sortimentele și cantitățile de mărfuri pentru copii, să nu mai lase aceste aprecieri la latitudinea merceologilor.

Nu veți găsi, de asemenea, bocanci de turism sau de schi (calitate superioară) pentru copii (idem, încălțăminte de canotaj pentru femei). Motivul? Matrițele mici sînt mai greu de amortizat (costă 10 000—20 000 lei), rentabilitatea lor e mai slabă și unitățile industriale fug de această perspectivă. Prin 1962, comerțul a primit mari cantități de ghete de fotbal pentru copii și, firesc, nu le-a putut vinde într-un timp scurt. În loc să se înțeleagă necesitatea lansării pe piață a unor serii mai mici, s-a hotărît sistarea producției de ghete de fotbal pentru copii.

Iată același (și singurul) model de rucsac pentru copii, de acum 10 ani. Comerțul cere de multă vreme 10 tipuri de rucsac, pe dimensiuni variabile, după necesitățile grupelor de vîrstă, dar industriei nu-i convine (după ce optică?) să modifice și să îmbogățească sortimentul. Dacă veți cere diferite modele de sacoșe ornate cu ecusoane, veți afla că nu există. Același răspuns pentru accesoriile metalice care, aplicate produselor de marochinărie și încălțăminte (capse, butoane etc.), ar îmbunătăți aspectul comercial al mărfii. Toate acestea, cerute prin planurile de creație, sînt considerate fleacuri de către Industria locală, Cooperația meșteșugărească și Industria de stat, atrase numai spre producerea unor mărfuri de valoare mare.

Tot în magazinele pentru articolele de sport se mai poate constata lipsa unor loturi de mărfuri așa-zise comerciale, compuse din modele sau culori diferite, încît solicitantul să poată alege (se găsesc luni de zile numai tricouri albastre, apoi roșii etc.). Prezența în magazine a unor produse de slabă calitate sau cu defecte se explică prin lipsa recepționerilor specializați.

AMESTECATE

● Vreo 3—4 perechi de pantofi de tenis (frecvent utilizați la antrenamente) rupe un sportiv de performanță sau un student de la I.C.F., chiar și un elev. Slaba calitate a acestor materiale dăinuie însă de ani de zile. Explicații: prea puțin cauciuc natural în compoziție; sistemul de lucru (procesul de galoșare) și banda adezivă defectuoase. Prețul lor a scăzut. Dar, specialiștii spun că era preferabil să crească procentul de cauciuc natural în limita vechiului preț. Produsul ar fi devenit astfel mai bun și mai economic.

● — Jambiere aveți? (le poartă fotbaliștii, rugbyștii, handbaliștii).

— Nu se mai fabrică de 2 ani. Atunci, Cooperativa Tricotextil din București (singura unitate producătoare) le-a scos din nomenclator. Motivele: valoare mică, lipsă de rentabilitate.

● Știați că la noi se cer anual 300 000 perechi pantofi de ciclism? Dacă am judeca după o aritmetică simplă, ar însemna că pe șoselele noastre pedalează cohorte imense de cicliști, cît nu are tot restul lumii la un loc. În realitate nu sînt nici 1000 și deci, cele două cifre așezate față în față se resping prin incompatibilitate. Și totuși impresia de absurd poate fi repede înlăturată. Calitatea lor excelentă și prețul lor foarte scăzut (costul articolelor pentru sport fiind calculat după un regim preferențial), fac să fie solicitați de oameni care nu cunosc poate nici menirea lor inițială. Ar trebui înțeles de către forurile în drept, că aceste măsuri aplicate pentru sprijinirea și dezvoltarea sportului nu trebuie deviate sau comercializate. Organele comerciale nu respectă acest principiu și adresează industriei comenzi din ce în ce mai mari de pantofi pentru ciclism, unde mai pui, în toată gama culorilor pastelate (roz bombon, alb murdar etc) în strictă corespondență cu moda. Se vînd deja 65 000 perechi pe an și cererile au ajuns de peste patru ori mai mari. Iată cum un produs necesar numai activității sportive (2 000—3 000 pe an — negru, maro), devine un fals succes comercial, fiind vîndut sub prețul de cost. Adăugînd că, astfel, se realizează un consum excesiv de piele din cota afectată articolelor pentru sport, vom înțelege că avalanșa pantofilor de ciclism jenează foarte serios producția necesară de bocanci-schi, bocanci-turism, ghete-fotbal, mingi etc.

NU LĂSAȚI SĂ SE RĂTĂCEASCĂ, ÎN LABIRINTUL BIROCRAȚIEI, O IDEE EXCELENTĂ

S-a pledat adesea pentru necesitatea de a se produce anual un mare număr de mingi de fotbal pentru uzul sutelor de mii de copii și adolescenți. Ecuația mingilor de fotbal ar avea doi termeni (cantitate suficientă + preț de cost cît mai scăzut). Și unul și celălalt depind de materia primă utilizată pentru confecționarea lor, implicit de procesul fabricației. A ne rezuma la fabricarea mingilor de fotbal exclusiv din piele înseamnă a accepta deliberat trei inconveniente: a) pielea are o mare importanță pentru economia națională, trebuie crutată pentru necesități mult mai importante; b) mingile din piele se confecționează manual (capacitate de producție redusă); c) prețul de cost (datorită valorii pielii) nu poate fi coborît pînă la limita unei largi accesibilități.

Care este soluția? Mingile de fotbal pentru copii și juniori să fie fabricate din masă plastică (P.V.C.). Se pot realiza mingi de greutatea și dimensiunea cerută; ele sînt rezistente, imitînd perfect, în toate sensurile, cele mai reușite mingi de fotbal din piele. Posibilitatea de a se produce un număr nelimitat și prețul lor de cost foarte modest au dus la răspîndirea acestui procedeu în majoritatea țărilor europene și sud-americane.

Și cum P.V.C. fabricăm în țară, nu ne-ar mai trebui decît două pompe de injecție speciale. Achiziționarea lor ar fi justificată multilateral. Rămîne doar ca această idee excelentă să obțină audiență la un for de acțiune.

Pentru fotbalul de performanță, mingile din piele necesare, lucrate manual, ar trebui realizate în niște cooperative specializate, împreună cu ghetele pentru echipele divizionare. În prezent, astfel de secții se găsesc numai în București, la fabrica Flacăra Roșie, și la Sebeș Alba. Munca de realizare manuală a mingilor de fotbal este extrem de grea și insuficient stimulată. Ar trebui intervenit în această direcție, concomitent cu înființarea unor noi unități specializate în cîteva orașe din țară.

Romulus BALABAN

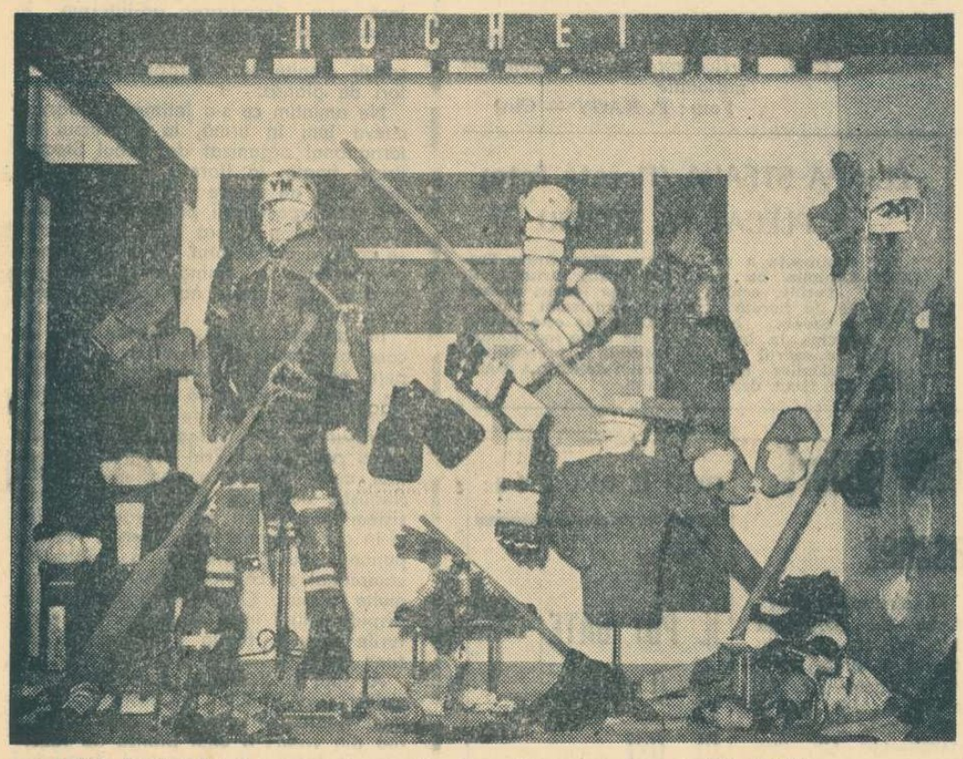

Colțul hocheiului la recenta expoziție de echipament și material sportiv

INDIFERENȚA, O BARIERĂ CARE TREBUIE ÎNLĂTURATĂ

Mai întîi să reconstituim, sumar, drumul parcurs de viteziștii noștri în actualul sezon. În vederea concursurilor interne, cei mai buni patinatori dinamoviști din Capitală și Brașov au participat la cîteva competiții internaționale, desfășurate la Berlin, Budapesta și Zakopane, unde au efectuat și o serie de antrenamente comune cu sportivii din țările respective. Bilanțul a fost rodnic pentru „toată lumea", doborîndu-se mai multe recorduri de seniori și juniori, care au stat neclintite ani de zile.

Ce au făcut în așteptarea înghețului patinatorii celorlalte centre? Și-au continuat cu asiduitate pregătirile pe uscat, fapt care s-a reflectat apoi în concursurile oficiale, în care au fost corectate numeroase recorduri la probele rezervate juniorilor și copiilor. Prin urmare, se poate afirma că în patinajul de viteză s-a produs un reviriment.

Acesta s-a datorat participării viteziștilor noștri fruntași la întîlniri internaționale (unde atît antrenorii cît și concurenții au avut prilejul să-și îmbogățească bagajul de cunoștințe) și atenției sporite acordate creșterii cadrelor tinere, pentru care s-au organizat întreceri speciale.

Rezultatele obținute de patinatorii de viteză au bucurat nespus pe cei care urmăresc îndeaproape evoluția lor și știu în ce condiții vitrege se pregătesc sportivii. Pe alții i-au cam lăsat... rece, afirmînd că recordurile menționate nu au valoare pe plan internațional. Într-adevăr, ele nu suferă comparație cu recordurile europene sau mondiale. Pentru noi, însă, noile recorduri republicane reprezintă totuși un evident progres, dacă privim realitatea cu ochii deschiși și vedem că realizatorii marilor performanțe europene și mondiale au la dispoziție, luni de zile, piste artificiale, în timp ce patinatorii noștri sînt la discreția vremii. Și, mai mult, manifestînd dezinteres, comisiile de specialitate și celelalte organe sportive interesate din Tg. Mureș, București, Brașov și alte orașe n-au amenajat, în ultimii ani, piste de viteză (deși timpul le-a permis acest lucru), sportivii fiind nevoiți să se deplaseze în alte localități pentru a participa la concursuri (acestea putînd fi numărate pe degetele unei singure mîini). Într-o asemenea situație, fiecare sutime de secundă cîștigată în focul întrecerii are o deosebită însemnătate.

Iată că a venit, după o întrerupere de 17 ani, momentul să ne confruntăm, acasă, cu reprezentanții unei țări care beneficiază de o pistă artificială și are o școală de patinaj recunoscută în arena internațională. Este vorba de cîțiva patinatori maghiari de la clubul Petőfi din Budapesta, în frunte cu Ianoș Tölgyesi, creditat în actualul sezon cu timpi sub 43 sec în proba de 500 m, înregistrați în concursurile de selecție pentru Olimpiada de la Grenoble. De asemenea, Jozsef Gulyas și Balint Kutas sînt autorii unor rezultate superioare sportivilor noștri în cursele lungi. Ei bine, Tölgyesi a fost învins de Victor Șotirescu, iar toți patinatorii maghiari au cedat în cursele directe cu adversarii români în probele poliatlonului.

Ce denotă aceasta? Că în condiții egale de concurs (ne referim la variațiunea temperaturii, calitatea gheții etc), patinatorii noștri nu sînt inferiori multor sportivi din țări cu tradiție. Specialiștii străini (printre care și arbitrul internațional Caroly Brodszky), prezenți la M. Ciuc, au recunoscut în unanimitate că dispunem de patinatori dotați.

Ce se cere în viitor? 1. Folosirea la maximum a timpului prielnic pentru amenajarea cît mai multor patinoare naturale; 2. Asigurarea unui bogat program competițional intern și internațional; 3. Construirea — în centrele importante — a unor piste artificiale, fără de care nu pot fi concepute performanțele. „Ploaia" de recorduri stabilite în acest sezon, ca și rezultatele obținute în recentul concurs internațional de la M. Ciuc arată că patinatorii noștri au mari posibilități de progres. Iată de ce, alături de factorii care coordonează acest sport, antrenorii și sportivii au de răspuns unor importante sarcini, asupra cărora vom reveni.

Tr. IOANIȚESCU

„Încălzire" înaintea startului. Junioara Rodica Nimereală (Dinamo București) — o autentică speranță a patinajului nostru feminin

Competitorii „Cupei României" înaintea probei decisive

În tot cursul dimineții de ieri și continuînd apoi după-amiaza, participanții la întrecerile finale pentru „Cupa României" și-au continuat evoluțiile în cadrul figurilor obligatorii (6 desene, 2 sărituri, 1 piruetă). Gheața patinoarului Floreasca, mult ameliorată, prin efortul amenajatorilor și cel al organizatorilor, a permis de data aceasta ca nivelul calitativ al întrecerilor să crească vizibil. Astfel, în special la capitolul săriturilor și piruetelor impuse, am avut prilejul să urmărim cîteva evoluții reușite. „Duble" frumoase au sărit Elena Moiș, Mihai Stoenescu, Sandu Dragoș. Și chiar cînd a doua rotație nu a fost absolut „curată" — cum a fost cazul la majoritatea concurentelor junioare — totuși s-a putut observa un progres vizibil al tinerilor noștri patinatori în aceste dificile execuții.

La desenele pe gheață, cel mai bine au lucrat Elena Moiș și Cristina Formagiu, la senioare, iar Mihai Stoenescu și Sandu Dragoș s-au distanțat la seniori. Junioarele au în frunte din nou pe Constanța Ionescu, iar Mariana Ionel ne-a făcut surpriza unei foarte bune evoluții la primele figuri, ceea ce o situează pe locul doi. La juniori, Mihai Popescu pare să pregătească revanșa în fața învingătorului său de la campionatul republican, brașoveanul Dezideriu Czeisner.

Rezultatele tehnice la figurile obligatorii: JUNIORI Băieți 1. M. Popescu (Constructorul) 250,2 p; 2. D. Czeisner (Petrolul Brașov) 242,8 p; 3. At. Bulete (Școala sportivă nr. 2) 206,0 p. Fete 1. Constanța Ionescu (Constr.) 290,0 p; 2. Mariana Ionel (Șc. sp. 2) 263,2 p; 3. Letiția Păcuraru (Dinamo) 254,8 p; 4. Anca Tănase (Șc. sp. 2) 251,9 p; 5. Mariane Klöckner (Petr.) 240,0 p; 6. Cornelia Kövendi (Olimpia Cluj) 194,7 p; 7. Maria Naghi (Olimp.) 164,2 p. Perechi 1. Letiția Păcuraru-Dan Săveanu (Din.) 22,6 p; 2. Luminița Ancuța-D. Czeisner (Petr.) 19,9 p. SENIORI Băieți 1. M. Stoenescu (Șc. sp. 2) 845,9 p; 2. D. Sandu (Constr.) 822,2 p; 3. E. Tăujean (ICF) 245,0 p; 4. D. Săveanu (Din.) 244,6 p. Fete 1. Elena Moiș (ICF) 348,4 p; 2. Cristina Formagiu (Șc. sp. 2) 336,7 p; 3. Doina Ghișerel (Șc. sp. 2) 301,6 p; 4. Rodica Dică (ICF) 288,0 p; 5. Adina Caimacan (ICF) 249,7 p. Perechi 1. Daniela Popescu-Marian Chiosea (ICF) 23,2 p; 2. Marinela Ciubucă-Carol Hertl (Petr.) 21,0 p.

Azi dimineața, concurenții se întrec în cadrul figurilor libere. (Rd. V.).

REFLECȚII DUPĂ CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE LA M. CIUC

Martie — luna primelor examene

Luna mărțișorului se anunță extrem de interesantă pentru înotătorii noștri fruntași. De-a lungul următoarelor săptămîni, ei vor fi angrenați într-o serie de importante confruntări internaționale, unde vor da serioase examene privind modul în care s-au pregătit în timpul lunilor de iarnă.

Spre deosebire de anii trecuți, cînd angajările în marile concursuri continentale erau făcute fără a avea la bază un criteriu de selecție precis, în acest sezon federația de specialitate s-a orientat spre acei sportivi care s-au impus în întrecerile din luna februarie.

Primele prezențe la startul marilor competiții vor fi acelea de la sfîrșitul săptămînii. După cum am mai anunțat, piscina de 25 m de la Bremen va fi de vineri și pînă duminică gazda celei de a XI-a ediții a „Marelui festival nautic". Ca de obicei, concursul constituie o mică olimpiadă a înotătorilor într-un bazin de dimensiuni reduse, el reunind aproape 200 de sportivi — printre care multe nume celebre — din 19 țări.

Anul acesta, România va prezenta în competiție pe campionii și recordmanii țării, Cristina Balaban (cîștigătoare a probei de 100 m spate la ediția jubiliară), Angel Șoptereanu (clasat pe locul III în cursa de 100 m bras de anul trecut), Anca Andrei și Vasile Costa.

Alți trei sportivi vor concura în săptămîna ce va urma la Praga, într-un bazin de 50 m. Este vorba de Nicoleta Ștefănescu, Gica Manafu și Herman Schier, care se vor alătura înotătorilor din alte 7 țări la concursul internațional organizat de clubul C.K.D.

O delegație mult mai numeroasă ne va reprezenta în această lună la întrecerile din cadrul „Marelui premiu al ziarului Komsomoiskaia Pravda (13—20 martie), organizate în acest an în piscina de 50 m din Minsk. Grupul este compus din Marian Slavic, Herman Schier, Vladimir Moraru, Adalbert Covaci, Alexa Băin, Vladimir Belea, Dionisie Naghi, Petre Teodorescu și Zeno Giurasa.

Ultimele participări ale înotătorilor noștri fruntași sînt legate de tradiționalul „Trofeo dei navigli" și concursul internațional de la Berlin. La Milano, între 22 și 24 martie, vor lua startul Anca Andrei, Agneta Șterner, Georgeta Cerbeanu și Gica Manafu, iar pentru întrecerile din capitala R. D. Germană lotul încă nu a fost stabilit.

Patru concursuri în Capitală

În afara competiției internaționale desfășurate în sala Steaua din Capitală au mai avut loc la sfîrșitul săptămînii trecute încă 4 concursuri atletice: unul de aruncarea greutății, unul de cros și două școlare. Iată cîteva scurte relatări de la aceste întreceri, așa cum ne-au fost transmise de corespondenții noștri.

● Simbătă după amiază, în sala Floreasca II, s-au întîlnit aruncătorii de greutate (destul de puțini la număr) de la cluburile bucureștene. La seniori, pe primul loc s-a clasat dinamovistul Adrian Gagea, care a aruncat 16,57 m — nou record de sală (v. r. 16,51 m — Constantin Crețu). Ceilalți cîștigători: Viorica Brad (Progresul) — 12,60 m la junioare mari, Vasile Mihalcea (Progresul) — 13,04 m la juniori mari și Ramiro Angelescu (Progresul) — 10,80 m la juniori mici. (Octavian Andronic — coresp.).

● Clubul Metalul a organizat în incinta complexului său sportiv din șos. Pantelimon un concurs de cros. Au participat aproape 150 de atleți, elevi la Grupul școlar profesional „23 August" și muncitori la uzina „23 August". Primii clasați: **800 m juniori II:** 1. C. Stan, 2. M. Ciacoi, 3. M. Dumitrescu; **1200 m, juniori I:** 1. C. Mirică, 2. Gh. Olteanu, 3. M. Tîrșoagă; **2000 m seniori:** 1. S. Gheorghilaș. Terenul pe care s-a desfășurat crosul prezintă un profil foarte variat, avînd și avantajul că traseul este vizibil din orice punct. Aici s-ar putea organiza mari crosuri republicane și chiar internaționale. (C. Nourescu — antrenor).

● Numeroși elevi ai liceelor din sectoarele 1, 2, 6, 7 și 8 au fost prezenți duminică dimineața la concursul din sala Floreasca II. Cîteva rezultate: **JUNIORI I — greutate:** VI. Popa (Lic. I. L. Caragiale) 11,83, Gh. Dumbravă (Lic. 22) 11,76; **JUNIORI II — 50 m:** L. Rădășan (Lic. 35) 6,2, T. Moldovan (Lic. 6) 6,3; **lungime:** C. Sărăcin (Lic. 27) 5,78; **greutate:** C. Tipo (Lic. 4) 10,73; **JUNIOARE I — lungime:** T. Albin (Lic. N. Bălcescu) 4,88; **JUNIOARE II — lungime:** I. Laroga (Lic. 22) 4,52, D. Crăciun (Lic. 36) 4,48; **greutate:** El. Tudor (Lic. 3) 9,16. A impresionat neplăcut faptul că — deși concursul a fost deschis doar pentru elevi nelegitimați — unii profesori de educație fizică au înscris totuși sportivi legitimați. (Aurel Păpădie — coresp.).

● Elevii liceelor din sectoarele 3, 4 și 5 au concurat în sala Viitorul. Cele mai bune rezultate le-au obținut: Ecaterina Bidilică — (Lic. 30) — 7,2 la 50 m și 4,64 la lungime junioare II, Dan Mihăilescu (Lic. Al. I. Cuza) — 6,4 la 50 m juniori mici, Mihai Sandu (Lic. 16) — 5,85 la lungime și Gabriel Georgescu de la Lic. 39 (poartă același nume cu fostul recordman național al probei!) — 12,12 la greutate. (F. Ioneseu — coresp.).

LESPEDEA DIN RĂDĂUȚI

Istoria marilor călători consemnează la capitolul „Drumuri" faptul că iadul e pavat cu intenții bune. Ici și colo lespezile străluc esc sub inscripții aurite ca „Prietenie veșnică", „Te voi iubi mereu" sau „Păziți-vă de dulceața raiului" — care-i conduc pas cu pas pe bieții oameni către cazanele cu smoală. Istoria mai sus pomenită înșiruie sub semnătura lui Dante Alighieri toate micile patimi care ne apropie de cazan și cărora François Villon nu le-a adăugat-o mai tîrziu decît pe aceea de a turna apă în vin. De abia în secolul al XIX-lea Dănilă Prepeleac, întrecîndu-se la aruncarea cioca nului cu dracul din lună, ne mărturisește că pe unele lespezi e înscris cu aceleași litere aurite dictonul „Iubiți sportul".

Nu ne-am fi amintit aceste candide inscripții dacă n-am fi auzit gemetele lespezii ciocănite la Rădăuți și care demonstrează că intențiile bune înfloresc și în orașul din nordul Moldovei.

Hotăriți să-și îmbunătățească echipa locală, conducătorii fotbalului rădăuțean au început prin a o desființa. Ei l-au concediat pe antrenorul Olimp Mateescu și i-au convins pe fotbaliștii nerădăuțeni să se întoarcă pe la vetrele lor. Studiind apoi horoscopul localnicilor de parte bărbătească au întocmit un tabel de șaisprezece nume ineredințîndu-l lui Virgil Ștefănescu, antrenor de atletism. Metoda demonstrează nu numai bună intenție, dar și o profundă cunoaștere a fotbalului modern.

Căci unde ar ajunge fotbalul fără atletism?

Cum ar putea promova, pe merit, tocmai din coada categoriei C seria Est, inaintașii rădăuțeni, dacă n-ar sări cu prăjina peste ambele porți și dacă nu și-ar pasa mingea, din mînă în mînă, ca la ștafeta de 4 x 100? În ce s-ar sprijini fundașii, dacă nu în suliți și cum ar reține portarul mingea dacă nu s-ar obișnui să arunce discul?

Entuziasmați de aceste noi tehnici, juniorii și olds-boy-ii viitoarei echipe s-au hotărît să le pătrundă secretele prin studiu individual. Închiși în camerele lor pînă noaptea tîrziu și nelăsînd cartea din mînă ei aplică cele învățate sărind pe mese sau făcînd ocolul sufrageriilor de cîteva sute de ori pe zi.

Întrebați de un suporter naiv asupra acestor antrenamente casnice, viitorii fotbaliști au declarat că nu se pot prezenta în fața antrenorului proaspăt căpătat doar cu bruma de atletism învățată în copilărie.

Mai ales că pentru foarte mulți dintre ei copilăria e o dulce amintire îndepărtată.

Dar suporterul naiv, care nu-și pierduse speranța în reînvierea vechiului stil de antrenamente, în aer liber și după program, a continuat să dea tîrcoale cu înverșunare stadionului. Și după un timp dorința i-a fost îndeplinită. Pe stadion se antrenau patru juniori pe care suporterul i-a aplaudat.

Nu știa, bietul de el, că are de-a face cu patru romantici întîrziați pe care nimeni nu-i mai urmează.

Căci perioada de transfer s-a terminat.

Și perioada de legitimări n-a început.

Iar conducerea fotbalului rădăuțean, plină de bune intenții de cînd și-a ales viitorii jucători după horoscoape, își dăltuiește calmă maxima „Prin fotbal, spre veșnicie".

Camil BACIU

(După o corespondență de Ioan Popescu).

Dar, de fapt

VERIFICARE PENTRU CROSUL BALCANIC

Inaugurarea sezonului competițiilor oficiale de cros prilejuiește verificarea celor mai buni alergători români pe teren variat și selecția lor pentru întrecerile Crosului Balcanic de la Istanbul (24 martie). Aceasta se va petrece chiar la sfîrșitul acestei săptămîni la Pitești. Ținîndu-se seamă de dificultățile traseului de la Istanbul, cu mult mai accidentat în sensul denivelărilor sale, în comparație cu traseele plate obișnuite alergătorilor noștri, F.R.A. a decis să schimbe locul de concurs, devenit tradițional, de la Trivale, alegînd în acest scop un parcurs cu mult mai adecvat cerințelor.

Pe programul întrecerilor de duminică figurează patru curse: junioare — 1.000 m, juniori — 4.000 m, senioare — 2.000 m și seniori — 10.000 m. După cum se vede este vorba chiar de distanțele ce vor fi parcurse peste cîteva săptămîni și la Crosul Balcanic. Cu excepția Ilenei Silai și a lui Zoltan Vamoș, aflați în pregătire pentru apropiatul sezon competițional de pistă, la startul celor patru curse vor fi prezenți toți cei mai buni alergători români care-și vor disputa locurile în echipele reprezentative ale țării. Din listele de înscriere reținem cîteva nume: *Viorica Gabor, Iudith Szacacs, Elisabeta Bucur, Elena Ionescu, Ion Dima, Alexandru Grosu, Ion Nicolae, Nicolae Mustață, Ilie Cioca, Andrei Barabaș, Ion Rusnac etc.*

O scrisoare sosită recent din partea forului de atletism bulgar solicită F.R.A. posibilitatea ca juniorii și junioarele din echipa Bulgariei să participe și ei la întrecerile crosului de la Pitești, ceea ce evident sporește interesul curselor la aceste două categorii.